

Blomstre som en rosegård

Menighed, kor (SSATBB) og orgel

N.F.S. Grundvig
J.P.E. Hartmann
arr: Morten Schuldt-Jensen

17

S
2. Ry - ste mer ej no - get knæ. in - gens hæn - der syn - ke, sky - de hvert ud -
5. Så i Her - rens hel - lig - dom grant E - sa - jas spå' - de; ti - den randt og

A

T
2. Ry - ste mer ej no - get knæ. in - gens hæn - der syn - ke, sky - de hvert ud -
5. Så i Her - rens hel - lig - dom grant E - sa - jas spå' - de; ti - den randt og

B

22

gå - et træ, glat - te sig hver ryn - ke, rej - se sig det fald - ne mod,
da - gen kom med Guds lys og nå - de, med den Guds og Da - vids søn,

8

gå - et træ, glat - te sig hver ryn - ke, rej - se sig det fald - ne mod,
da - gen kom med Guds lys og nå - de, med den Guds og Da - vids søn,

27

rin - de let u - ro - ligt blod, frygt og sorg for - svin - de.
som gør end, i lys og løn, Pa - ra - dis af ør - ke.

8

rin - de let u - ro - ligt blod, frygt og sorg for - svin - de.
som gør end, i lys og løn, Pa - ra - dis af ør - ke.

33

S

3. Vor Gud med os, tro-en på ham bi-er, by - de
6. Vor hø - je drot og hans ånd til - li - ge! Sam-men

A

T

B

3. Her-ren kom-mer, Gud med os, tro - en på ham bi - er, by - de skal han
6. Æ - re med vor hø - je drot og hans ånd til - li - ge! Sam-men de gør

38

skal han fjen-den trods, som sit folks be - fri - er, alt be - ta - les på et
de gør al - ting godt i vort Him-me - ri - ge; dø - ve, selv på grav-sens

fjen - den trods, som sit folks be - fri - er, alt be - ta - les på et bræt,
al - ting godt i vort Him-me - ri - ge; dø - ve, selv på grav-sens bred,

43

bræt, fjen-den sker sin ful-de ret, fol - ket dob - belt nå - de, fol - ket dob-belt nå - de.
bred, ø - ren får at hø-re med, stum-mes læ - ber sjun - ge, stum-mes læ - ber sjun - ge.

fjen-den sker sin ful - de ret, fol - ket dob - belt nå - de.
ø - ren får at hø - re med, stum-mes læ - ber sjun - ge.

1. Blomstre som en rosegård skal de øde vange,
blomstre i et gyldenår under fuglesange,
mødes skal i stråleglans Libanons og Karmels glans,
Sarons yndigheder.

4. Skæres for den sorte stær skal da øjen mange,
døve øren, fjern og nær, høre frydesange,
som en hind da springer halt, stammer, som for målløs gjaldt,
løfter klart sin stemme.

7. Højt bebude gyldenår glade nytårssange:
Blomstre som en rosegård skal de øde vange,
mødes skal i stråleglans Libanons og Karmels glans,
Sarons yndigheder.